

Iskaz svedoka

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Internacionalni Univerzitet u Novom Pazaru, Pravni fakultet

Uvod

Iskaz svedoka predstavlja jedno od najstarijih i veoma često korišćenih dokaznih sredstava, zbog toga što je veoma mali broj krivičnih dela izvršenih bez prisustva trećeg lica, a još je manji broj okrivljenih o kojima neko lice ne može izneti podatke iz njihovog života. Međutim, iskaz svedoka je dokazno sredstvo koje je dosta nesigurno, jer je izvor informacija čovek kao svesno biće.

Ovo dokazno sredstvo biće izloženo razmatranjem tri osnovna pojma: biće reči o svedoku, svedočenju i iskazu svedoka.

Prema zakonskoj definiciji, svedok je lice za koje je verovatno da će moći da daje obaveštenja o krivičnom delu i učiniocu i o drugim važnim okolnostima (član 225. stav 1). Preciznije, svedok je lice koje je svojim čulima neposredno opažalo određene činjenice, koje su u vezi sa izvršenim krivičnim delom ili učiniocem ili je o njima posredno saznalo, i koje na poziv krivičnog suda o njima iskazuje.

Prema tome, da bi jedno lice dobilo svojstvo svedoka u krivičnom postupku, potrebno je, najpre, da je činjenice neposredno opažalo ili o njima posredno saznalo i da ga organ krivičnog postupka pozove radi iskazivanja. Naš zakonodavac je predvideo da se u krivičnom postupku kao svedok može pojaviti svako lice bez obzira na starost ili određene fizičke i psihičke nedostatke, samo ako je sposobno da opaža činjenice o krivičnoj stvari i da ih reprodukuje.

Svedok je sporedni subjekt u krivičnom postupku i poseduje određene dužnosti i prava. Osnovna dužnost svedoka je da svedoči, ako ne postoji osnov za isključenje, odnosno oslobođenje od ove dužnosti. Iz ove dužnosti proističu i druge, kao što je dužnost da se odazove pozivu suda, da iskazuje i da istinito iskazuje i da na zahtev suda položi zakletvu.

Teorijski deo

Pojam svedoka

Prema zakonskoj definiciji, svedok je lice za koje je verovatno da će moći da daje obaveštenja o krivičnom delu i učiniocu i o drugim važnim okolnostima (član 96. stav 1). Preciznije, svedok je lice koje je svojim čulima neposredno opažalo određene činjenice, koje su u vezi sa izvršenim krivičnim delom ili učiniocem ili je o njima posredno saznalo, i koje na poziv krivičnog suda o njima iskazuje.

Prema tome, da bi jedno lice dobilo svojstvo svedoka u krivičnom postupku, potrebno je, najpre, da je činjenice neposredno opažalo ili je o njima posredno saznalo i da ga organ krivičnog postupka pozove radi iskazivanja. Naš zakonodavac je predvideo da se u krivičnom postupku kao svedok može pojaviti svako lice bez obzira na starost ili određene fizičke i psihičke nedostatke, samo ako je sposobno da opaža činjenice o krivičnoj stvari i da ih reprodukuje. Jedino je isključeno da svedok u krivičnom postupku bude lice koje u tom postupku ima svojstvo okrivljenog. To znači da će organ krivičnog postupka saslušati kao svedoka svako lice sa kojim se može uspostaviti kontakt, bez obzira na to da li je u pitanju dete, maloletnik ili lice u odmaklim godinama, tj. da li je fizički ili psihički potpuno zdravo. Međutim, okolnosti koje se odnose na sposobnost ovih lica da opažaju činjenice i da o njima iskazuju, organ krivičnog postupka će ceniti prilikom utvrđivanja vrednosti činjenica sadržanih u iskazu svedoka.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com